

mes bedre end paa nogen anden Maade. Jeg erfjender imidlertid ogsaa, at det maaske er for tidligt at brude Staven over den Vej, som den ærede Indrengsminister nu er slaaet ind paa, uagtet jeg med det ærede kongevalgte Medlem og med det ærede Medlem for 10de Kreds ikke har synderlig Tilfid til, at den endelig vil føre til noget godt Resultat. Der i Landet er jo egentlig brugt to forskjellige Midler til at føre Jernbanesagen frem; det ene Mittel er det, som først blev anvendt ved de sjællandske Baner, det er nemlig Rentegarantien, som Staten giver. Ved Hjælp af dette Mittel er det lykkelige Sjælland at faae et Jernbanenet, som er saa fuldstændigt og saa komplet, som det vel kan ønske sig. Den ærede Minister ryster paa Hovedet. Sa jeg veed sandelig ikke, hvilke flere Jernbaner der skal være her paa Sjælland, derfor er det jo ikke umuligt, at der kan komme Forlangende om flere; men sammenligne vi Sjællands Kvadratindehold med Syllands og Jyens, saa ville vi finde, at Sjælland er meget rigelig begavet med Jernbaner. Det andet Mittel, som man kan benytte, er det, at vedkommende Egn skal give Tilskud. Sa det er meget let at forlange, men det er virkelig, — hvad ogsaa er fremsført — ikke saa grumme let at faae sat igjennem. — Da en stor Del af, hvad jeg kunde ønske at fremsføre, allerede er fremsført af det ærede kongevalgte Medlem (Fischer) og det ærede Medlem for 10de Kreds (Sejsen), vil jeg blot gjøre en lille Bemærkning imod, hvad der er anført af det ærede Medlem for 3die Kreds (Lobjesen). Der er nemlig Tale om det forstrækkelige store Tal 33 Millioner, som det Beløb, der skal være engageret; men jeg tror, at naar vi se lidt næriere paa dette Tal, saa er det ikke saa forstrækkeligt, som det ser ud til; thi vi maa huske paa, at af disse 33 Millioner forrente de 15 sig selv, der bliver altsaa i Virkeligheden kun 18 Millioner tilbage, og af disse 18 Millioner ere endda ikke alle anvendte til Baner, som ere i Drift, saa der bliver i disse 18 Millioner ikke Lidet at reducere. Man maa, naar man nævner de store Tal, tage alle Forhold i Betragtning. — Jeg for mit Vedkommende skal naturligvis ikke lægge nogen Hindring i Veien for den her foreslaade Bane; det vil være mig en stor Glæde, hvis det virkelig maa lykkes denne Egn at faae bygget den Bane, som den trakter efter at faae.

Da ikke Flere begjærede Ordet, sluttedes Forhandlingerne, og man gik til Afstemning, hvorved:

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges enstemmig med 43 Stemmer.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af: Forslag til

Lov om Udfærdigelse af reglementariske Bestemmelser for Benyttelsen af Damp- og Proer. (Første Behandling findes i Tidenden Sp. 742.)

Der var til denne Behandling ikke stillet noget Endringsforslag. Lovforslagets Indhold sattes under Forhandling.

Da Ingen begjærede Ordet, gik man strax til Afstemning.

Lovforslagets Indhold, som var anfaas vedtagen uden Afstemning.

Lovforslagets Overgang til 3die Behandling

vedtoges enstemmig med 43 Stemmer.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Æneste Behandling af Forslag til Lov, hvorved Indfødsret meddeles for forskellige Udlandinge.

(Lovforslaget som vedtaget ved 3die Behandling i Folkethinget findes i Tillæg C. Sp. 85—92. Udvalgets Erklæring findes i Tillæg B. Sp. 505—6. 3die Behandling i Folkethinget i Tidenden Sp. 1463 ff. 3die Behandling i Landstinget i Tidenden Sp. 39.)

Der var til denne Behandling ikke stillet noget Endringsforslag. Sagen i sin Helhed sattes under Forhandling.

Ordføreren (Madvig). Villen Forskiel der er imellem det nu foreliggende Lovforslag, saaledes som det er kommet tilbage fra det andet Thing, og Lovforslaget, saaledes som det kom fra den ærede Ministers Saand, er jo alle de ærede Medlemmer bekendt, og det er ogsaa udtalt kortelig i Betænkningen. Forskiellen er jo den, at man i det andet Thing har udeladt to Børn, som det var foreslaaet at meddele Indfødsret. Da Faderen til disse Børn har erklæret, at han ikke for deres Vedkommende ønsker Sagen undergivet noget yderligere Forsøg, maa dermed praktisk taget Sagen være endt, og det har derfor ikke kunnet falde mig eller nogen Anden ind at stille Endringsforslag om atter at optage disse Børn; men jeg kan ikke andet end betragte det Resultat, hvortil man er kommen i det andet Thing, som baade i Almindelighed urigtigt og forkert og i det særlig foreliggende Tilfælde ubilligt og bygget paa urigtige Grundtæninger, og jeg tror, det er i Sagens Interesse og ligeledes er en Billighed, der skyldes Vedkommende, at det vises, at baade Indrengsministeren har gjort fuldkommen Ret i at optage det Forslag, som var stillet om disse to Børns Indfødsret, og Lands-